

paradisi. et unū posuit iuxta alterū ut ex uno
caperet homo affectū amoris. et ex alio affe-
ctū timoris. et quasi opposita iuxta se posi-
ta elucescerēt. et faciēdo abstinentiam ab uno
mereretur hūc sufficientē refectionē ex alie-
ro. Et hoc ē quod dicit aug. de ci. dei. loquens
de primis parētib⁹. Status immortalitatis de
ligno uite quod in medio paradisi cū arbo-
re uetita simul erat mirabilis dei grā monstra-
bāt. tū et alios sumebāt cibos preter unā ar-
borē q̄ fuerat interdita. Et sic p̄ quare illa
duo ligna spālīter nominātur. Unū aut. s. li-
gnū uite noiatur ab effectu nō quē fecit s̄ ad
quē ordinabatur. Aliud vō. s. lignū scie ab
euentu. et utrūq; satis congruit. q̄ tā ille effe-
ctus q̄ ille euentus valde notabiles erant. Is
aut lignū uite primū effectū nō habuerit in
actu. habuit tū in habitu. nec tū frustra fuit.
quia quāuis ex ipso primus homo nō acce-
perit refectionē. eius tū posterī recipiūt in-
structionē dū per illud lignū intelligūt xpm
Item queritur de hoc q̄ dicit. A ligno
homo phibitus ē. q̄ malū nō erat. Uidetur
enim q̄ deus incōueniēter fecerit. primū q̄
sicut phibere malū ē bonū sic phibere bonū
est malū. ergo uidetur q̄ deus fecerit male
dū phibuerit illius ligni usū. Item bñ scie-
bat deus q̄ ipi phibitionē suā nō suarēt. er-
go si sine illa phibitione poterat esse salus.
uidetur q̄ nō fecerit aliud q̄ laqueū eis inij-
cere dū phibuit. Item si oīa facta sunt pp̄
hoīes. ergo lignū illud erat hoīs. sed nulli v̄
subtrahi res pp̄ia absq; culpa. ergo uidetur
q̄ de⁹ iniuriat⁹ fuerit hominī et eū punierit
phibēdo q̄ suū erat. in quo tū nulla p̄cessit
culpa. R. dō q̄ deus hominī lignū illud
prohibuit pp̄pter obediētie meritū acq̄rendū
ex parte hominis. et pp̄pter ostēdēdū sue iu-
risdictionis dñū quod habebat in hoīe. q̄
prohibuit pp̄pter obediētie meritum ut illud
meritū esset purū et plenū a tali re phibuit a
qua nō deberet cessari nisi solius obediētie
intuitu. et ideo a re bona. Item q̄ phibuit
ad ostēdēdū sue iurisdicōis dñū. ideo a tali
re debuit phibere a qua homo nō deberet
manū retrahere nisi propter solius dei im-
periū. et hec quidē fuit res bona. et propterea
illud mandatū dī esse mandatū discipline. q̄

ad hoc homo nō obligabatur ex se siue ex
aliquo rōis naturalis dictamine sed ex sola
diuina p̄ceptione. quāuis et alia possit reddi
ratio. q̄ datū sit illud mādatū diuinū ut per
hoc disceret de quo deo deberet eē subiect⁹
et quantū etiā differt inter eū qui deo obe-
dit et eū qui contemnit eius imperiū. Nulla
ergo ex hoc fiebat hominī iniuria. imo fie-
bat utilitas dū precipiebatur ad eius erudi-
tionē et meriti amplificationē. q̄ si oriū eue-
nit hoc fuit ex culpa sua ex qua conuertit sibi
bonū in malū sicut impijs et peccatoribus bo-
na conuertitur in mala. propter istius tamē
euentus p̄uisionē non debuit de⁹ dimittere
dare tale mandatū. q̄ ordo et decor qui attē-
duntur in operibus dei s̄m regulā diuine sapi-
entie non v̄z intermittere pp̄pter incōmodū ali-
cuius spālīs creature. Preterea ex illo ma-
lo inde sequenti deus poterat et sciebat mul-
to maius bonū elicere. Et per hoc p̄ r̄sio
ad obiecta. excepto primo. q̄a non ē simile.
Prohibere enī malū bonū est. q̄ nō potest
aliquis perpetrare malū sine culpa. s̄z phibe-
re bonū nō est ita malū. q̄ abstinerē pōt hō
absq; culpa. abstinerē enim a bono v̄modi
cadit in genere boni honesti. Alia satis pa-
tent per iam dicta.

Distinctio. xviii.

In eodem quoq; paradiso q̄.
Supra egit magister de forma-
tione uiri. hic agit de formatōe
mulieris de uiro. Diuiditur aut
ista pars in partes duas. in quāz prima de-
terminat de p̄ductione mulieris ex parte cor-
poris. In secūda ex parte anime ibi. Quē-
admodū mulieris corp⁹ q̄. Prima ps h̄z q̄t-
tuor ptes. In prima pte definitur de p̄du-
ctione corporis mulieris ex uiro i opatōe ad cāz
finalē. In scōa vō i opatōe ad cāz mafialē.
ibi Solz et q̄ri utz de costa illa q̄. In tertia
vō i opatōe ad cāz efficiētē. ibi Illud ēt sciri
ops. In q̄rta vō i opatōe ad cām formalē.
ibi S̄z q̄rit an rō quā v̄s primis opib⁹ cre-
auit. S̄lt ps scōa p̄cipalis h̄z q̄ttuor pti-
culas. In quarum prima ponit opinionem
quandā erroneā de p̄ductione nie mulieris.

In secunda uero subiungit alia opinionem non minus falsam. ibi. Alij autem putauerunt. Et in tertia uero ponit ueritatem catholicam ibi. Catholica autem ecclesia. In quarta et ultima falsitatem impugnat et ueritatem confirmat auctoritate Hieronymi et Augustini ibi. Unde in ecclesiasticis dogmatibus. Et sic duo determinantur in parte ista quorum primum est formatio mulieris quantum ad corpus. Secundum est perfectio quantum ad animam.

Intelligentia huius partis circa duo incidit hic questio. Primum est circa productionem corporis mulieris de latere uiri. Secundum est circa productionem spiritus anime eiusdem mulieris. et per omnia anima rum que sunt in posteris. Circa primum queruntur tria. Primo unde mulier formata fuerit. Secundo queritur utrum sit seminale rationem corpus mulieris in costa precesserit. Tercio uero queritur quid sit forma et essentia ipsa ratio seminalis.

Quia primum sic predictur et queritur unde fuerit productum corpus mulieris. Et dicit magister in littera et tractatus est de secundo. Gen. 2. mulier formata est de uiro et non de quacunque parte sed de costa eius qua mulier est de uiro dormiente formata. Et sic tria tanguntur in formatione mulieris. scilicet quod facta est de uiro. et de uiro dormiente. et non de quacunque parte sed de costa eius et osse. Contra primum obicitur sic. Gen. 1. fecit deus hominem ad imaginem et similitudinem masculini et feminam creauit eos. si ergo deus in primaria additione masculini et feminam creauit. non uidetur quod mulierem de uiro produxerit. Item sexuum distinctio spectat ad perfectionem speciei. sed alie species animalium in quibus est distinctio sexuum simul et semel producte sunt. ergo. Item quod se habet per modum materialis ad alterum minus est completum quam illud quod ex ipso producit. si ergo uir habet completionem respectu mulieris non mulierem de uiro sed e conuerso uir de muliere produci debuit. Contra secundum obicitur sic. Somnus uel sopor est quies animalium virtutum cum intensione naturalium. sed in adam non erant sensus fatigati nec vires animales. ergo uidetur quod somnus ille non fuerit ade naturalis. si ergo nihil de

buit fieri circa adam nisi quod eius nature congrueret. uidetur quod deus in eum non debuit soporem mittere ut de costa eius produceret mulierem. Item in separatione illius aut fuit aliqua lesio et afflictio. aut non. Si sic. ergo adam ante passus est penam quam committeret culpam. Si non. ergo ita bene potuit fieri de latere uigilantis sicut de latere dormientis. Item maiori potentie attestatur separare partem a toto ab homine uigilante sine dolore quam a dormiente. magis ergo fuisset manifestata dei potentia si absque dolore produxisset mulierem de latere ade uigilantis quam cum produxit de latere dormientis. Contra tertium obicitur sic. Sexus muliebris est infirmior quam sexus uirilis per naturam. ergo de partibus eius infirmis debuit fieri per naturam. non ergo de osse sed potius de carne. Item in textu postmodum subiungitur. Hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea. ergo non tantummodo de costa ade facta fuit. sed et de carne alia. Item costa illa aut erat necessaria ade. aut superflua. Si necessaria. ergo debuit alia costa reddi ade pro illa. Si superflua. ergo corpus ade non fuit in prima sui productione perfecte formatum cum ad perfectionem spectet nihil habere superfluum uel diminutum. Item si superflua erat. ergo non oportebat carnem repleti pro ea. Est ergo questio quare mulier de uiro. Et si de uiro quare magis de dormiente quam uigilante. Et si de dormiente quare magis de costa quam de carne. **R.** Ad predictorum intelligentiam est notandum quod cum sapientia dei admirabilis et laudabilis ostendatur in omnibus operibus suis. potissime tamen manifestatur in formatione creature rationalis. hoc autem clarius apparet si consideret ordinis congruentiam quam seruauit diuina sapientia dum produxit mulierem de latere uiri. Congruum enim erat mulierem sic de uiro duci. cum propter ordinis habitudinem que attenditur inter uirum et mulierem in humana specie. cum etiam propter ordinem et habitudinem que attenditur inter ea que per uirum et mulierem habent significari. Vir enim et mulier secundum suorum sexuum et proprietatem et naturam sic facti sunt ut inuicem coniungerentur. et

ex hoc unus in altero quietaretur. et unus ab altero sustentaretur. Quia ergo forti uinculo et signaculo mulier coniungitur uiro et conuerso. ideo unus sexus productus est de altero. quia uero illa coniunctio dat uiro quietationem. ideo producta est de uiro dormiente. Rursus quia dat mulieri fortitudinem et sustentationem hinc est quod mulier dicitur facta esse de osse. Et quia in omnibus his est quodam equalitas mutue societatis. ideo formata est mulier de osse non quocumque sed de costa et eius latere. Et sic patet quomodo modus formatiois respondet proprietati illius mutue coniunctionis que est inter uirum et mulierem secundum rem. Consonat etiam nihilominus his que significantur per mulierem et uirum. Per uirum namque et mulierem significatur deus anima. christus et ecclesia. superior portio rationis et inferior. Prime significationi competit formatio mulieris ex uiro secundum modum predictum. Quia enim spiritus rationales immediate producantur a deo tamquam a primo principio et immediato. et deus in eis requiescit et quasi soporatur dum delitiae sue sunt esse cum filiis hominum. et rationalis spiritus a diuino spiritu inhabitante conformatur et roboratur. optima consonantia conformatur signum signato secundum quod per uirum et mulierem significatur deus et anima. Similiter correspondet secundum quod per mulierem et uirum significatur ecclesia et christus. Ecclesia enim ex christo formatur sicut de latere christi dormientis in cruce profudit sanguis et aqua. ex quibus in sacramentis ecclesie redundauit efficacia per que sacrata fundatur ecclesia. Et sic uir respondet christo. dormitio respondet morti. oblatio costae aperitionis lateris. Concordat etiam hec formatio significationi prout per uirum et mulierem superior portio rationis et inferior habet significari. sicut enim uir est fortior et mulier est infirmior. sic superior portio et inferior. et sicut mulier ex uiro sic inferior portio est ex conuersione spiritus ad hec inferiora. dum autem ad hec inferiora conuertitur cessat a uigilantia et contemplationis. et quodammodo efficitur infirmior semetipso et tendit ad molliorem mulieris. et ideo quodammodo separari dicitur et os eius auferri et exinde mulier

formari. Et sic patet quod magna fuit congruentia ordinis obseruata in huius formatione mulieris siue in se. siue in significato per ipsam. His uisis de facili respondetur ad obiecta. Quod enim primo obijciatur de textu Gen. dicendum quod illud dictum est per anticipatorem. preterea illud dictum est quantum ad productionem anime secundum quam non est formata mulier ex uiro sed ex nihilo sicut infra patebit. Ad illud quod obijciatur de alijs speciebus iam patet responsio. Non enim est simile propter legem mirimonij que non ita attenditur in bestiis sicut in hominibus. Ad illud quod obijciatur quod uir est muliere perfectior. dicendum quod materiale minus est nobile quam illud quod ex eo producitur secundum id quod est materiale. uir autem non fuit materiale mulieris secundum se totum sed secundum aliquid sui. scilicet secundum costam. et ideo quauis uir est nobilior. potuit tamen ex eius costa corpus mulieris formari. nam non est tanta perfectio in una costa uiri quanta est in uno corpore mulieris. Quod si quis quare magis mulier de uiro quam uir de muliere. dicendum quod hoc aliquando futurum erat sicut in secundo adam. scilicet christo. et ideo ut perfecta essent dei opera debuit esse similiter et mulier de solo uiro. sic enim sunt impleti sicut dicit Anselmus quattuor modi educationis hominis in esse. Unus qui est de uiro et muliere quem modo obseruat natura. Alius qui nec de uiro nec de muliere qui fuit in productione primi hominis. Tertius qui est de uiro tantum. et hic fuit in formatione eue. Quartus qui est de muliere tantum. et hic fuit in productione christi de uirgine. Tunc autem magis conueniebat mulierem educi de uiro ut ostenderet quod uir caput est mulieris et quod non uir propter mulierem sed mulier propter uirum. et alia plura que prius tacta sunt. Ad illa que obijciuntur de soporacione. ubi quod ille sopor non fuit ex lassitudine sed fuit ex diuina immissione sicut dicit textus. Nec tamen fuit contra naturam. quia si adam stetisset erectus utique in illo somnus non propter debilitatem potentie sensitue sed propter uigilationem periculue uegetatiue. quam nisi neutra horum uirum uigilaret in adam lassari tamen quam una cessabat ab operatione contingebat alteram uigilari dum tota anima circa actum unius uirtutis intendit.

Immisit autē dñs soporē in adam nō ppter q̄ non posset separare costam a uigilante sine dolore ⁊ horrore. s; propter signationē ⁊ propter etiam mentis ade subleuationē. quia sicut dicunt sancti adam in illo sopore multa preuidit. vnde statim cum euigilauit prophetice locutus est. et in hoc multū oñdi tur dei potētia qui sic potuit separare costā ut natura non amitteret quietē suā. Et ex hoc patent illa tria obiecta de sopore. Primū enim non ualet. quia non erat ibi somn⁹ ex lassitudine. Secundū similiter non ualet. quia non est factum propter lesionē hominis occultandā. Tertiū non ualet. quia ita bene manifestata est dei potētia dum non excita uit dormitē a somno sicut manifestata eēt si formasset eam de latere uigilantis sine do lore aliquo. Ad illa que obijciuntur q̄ nō debuit fieri de osse. dicendū q̄ non tantūm mulier facta ē de osse siue de costa sed etia; aliqua particula fuit sumpta de carne ade si cut sequens littera innuit. Hoc nunc os de osse ⁊ caro de carne. magis autem sit deno minatio ab osse. siue quia illa fuit principali or. siue quia uir mulieri confert robur ⁊ mu lier per uiri consortiū rigoretur. uir autem per mulieris consortiū emollitur. et ideo di citur esse caro repleta p costa. quia uir dat fortitudinē ⁊ suscipit infirmitatē. siue etia; quia costa illa locum carnis occupabat. Non enim facta fuit in adam ut in eo maneret s; ut de ea formaretur mulier. Et sic patent illa tria obiecta. Primū enim non ualet quia mulier etsi debilis sit in se. tamen a uiro h; roborari. et ideo magis dicitur esse facta de costa q̄ de carne. Secundū non ualet. q̄. n. mulier dicitur facta esse de costa non intelli gitur precise ita q̄ non de carne. Tertiū nō ualet. quia si illa costa superflua erat ade inquantū erat indiuiduū. erat tamen oppor tuna inquantū erat mulieris principium. et ideo resurget in muliere nō in uiro sicut pla nius explicatur in quarto.

Secundo queritur utrum mulier for mata sit de costa uiri fm rōnez se minales. Et q̄ sic uidetur primo per textum. Consumauit deus die sexto opus suum. Si ergo formatio mulieris fuit

post diem sextum sicut scriptura innuit. er go aliquo modo in illis operibus sex dierū mulier condita fuit. sed non erat nisi in co sta. ergo in costa erat unde fieret mulier. s; quod sic est in aliquo dicitur esse in eo fm rōnem seminale. ergo q̄. Item Aug. su per Gen. ad litteras. Omnia que ⁊ sequen tibus erant euoluenda temporibus primit⁹ deus creauit simul cum faceret mundū. con summata quidem quoniam nihil habent illa in naturis propriis quibus suorum temporum cursus agunt quod non in istis causaliter fa ctum sit. Inchoata autē quoniam quedam erant semina futurorum. ergo si mulier pos tea producenda erat semen mulieris preexi stebat. sed non est nisi costa. ergo q̄. Itē uir dicitur esse imago dei. quia ex ipso fuit omnes homines sicut omnia sunt ex deo. sed nulla creatura est ex deo materialiter. ergo si recta est assimilatio necesse est q̄ uir respectu mulieris non solum habeat habitu dinem principij materialis sed etiam actiui. sed quod est ex aliquo sicut ex materiali et actiui principio. est fm rationē seminale. ergo q̄. Item uir productus est ex limo. ⁊ mulier de uiro. aut ergo est maior habitu do ⁊ uenientior coste ad mulierem q̄ uiri ad limum. aut non. Si non. ergo non magis attinet mulier uiro q̄ uir limo. Si sic ergo ultra rationē possibilis fuit ibi aliquo modo ratio actiui. si ergo hec est ratio seminalis. apparet q̄ fm rationem seminalem ex co sta formatum fuit corpus mulieris. Item cum deus produxit corpus mulieris de co sta. aut hoc fuit fm naturam. aut contra. Si fm naturam. cum natura quicquid facit fa ciat fm rationes seminales. uidetur q̄ semi naliter mulier de costa producta sit. Si autē tra naturam. Contra. Conditor nature ut dicit Aug. non facit contra naturam. et idē super Gen. ad litteras. Non facit deus co tra causas quas bonas constituit. quia contra uoluntates suas non facit. ergo si formatio eue non potuit esse contra naturā. fuit ergo fm naturā. et si hoc. fuit ergo fm rōnez se minales. Itē si pductio illa fuit tra naturā. ergo formatio mulieris fuit miraculū. s; Aug. su per Gen. ad lit. dicit q̄ deus in rex adiutor

nō utitur reb^{us} ad miraculū suę pot^{estatis} s; fm
q; pprie ppetit ipaz rex nature. ergo si mī
raculuz nō faciebat s; opabatur fm q; natu
ra exigebat. utōtur q; mulierē pduxerit fm
seminale rōez si eā pduxit fm exigentiā na
ture. **Contra.** Mag^{is} dicit in lra. et ē au
toritas Aug. Illa que fm cāz seminale fuit
dicatur natural^{is} fieri. quia ita cursus nature
hominib^{us} innotuit. si ergo pductio mulieris
de costa nō est fm nature cursum. ergo non
erit fm rōem seminale. **Itē mag^{is} in lra.**
Corpus mulieris de costa factū dī eo sano
miraculo quo de qnq; panib^{us} quinq; millia
hoiū saturati sunt. s; illud nō fuit fm rōez
seminale. ergo rē. **Itē hoc uidetur rōne.**
Semē dicit principū actiū et intrinsecū. vñ
nō dicitur semen hois humor quicūq; s; qui
ocisus est a lumbis paternis. s; in costa nō
erat uis actiua ad mulieris pductionē. ergo
nec rō seminalis. **Itēz semē h; in se rōez**
totius et partiū eius rei que ex ipso pducitur
Un Aug. v. sup Gen. ad lraz. In seie oia p
ducta fuerāt primit^{us} nō mole magnitudinis
s; in potentia cālī. sed in costa illa non erat
uirtus ad singula membra formāda. ergo nō
erat ibi mulier fm rōem seminale. **Item**
impossibile est aliquid crescere per uirtutes
creatā nisi per rarefactionē aut appositōez.
s; corpus mulieris de illa costa pductū ē qd
erat ipsa matris nō p posse rarefactionē nec
extrinsece materie appositionez. sicut dicit
mag^{is} in lra. ergo pductio illa ex costa nō fuit
fm uirtutes creature sed solū creatricis eēn
tie. sed seminalis rō dicit uirtutē creataz. nō
enim dicitur in deo res esse seminal^{is}. ergo
hec pductio mulieris ex costa nō fuit f rōnes
seminales. **Item fm rōes seminales atrē**
ditur rerum ppagatio et generatio. sed fm
eductionem corporis de costa non fit ppaga
tio in humana spe. ergo productio alicuius
corporis humani ex costa non est fm rōez
seminale. **Propter hoc ē qstio cū mag^{is}**
dicat aliqua fieri fm rōes cāles. aliqua fm
rōes seminales. que sit dīa inter hec duo.
Si tu dicas q; illa fiunt fm rōnes causales q
fiūt fm rōes incommutabiles uel eternas. illa
fm rōnes seminales que fiunt fm exigentiā
et uirtutē potētiāz inditaruz ipsis creaturis
Obijctur oīa hoc per Aug. Dicit. n. aug.

in. vj. super Gen. ad lram. Nihil hūc res in
naturalis pprijs qd non in primis diebus cau
saliter sem est. **Et iterū causales ille rōnes**
quas mūdo indidit cum primū simul omnia
creauit quō istitute sunt merito queri pōt.
et paulo post in illis primis rex causis quas
mundo primitus creando inseruit nō tm po
suit q; de limo formaturus erat hominē sed
quēadmodū pducitur. ergo rōnes cāles nō vi
cunt aliquid increatum sed creatū. **Item**
ipse Aug. rōnes causales quas vidit inditas
primis rebus distinguit oīa incommutabiles
rōnes. tā in. v. super Gen. ad lraz q; in. vj.
Queritur etiā que oīa sit inter ratiōes
seminales et naturales. Et uidetur q; nulla.
quia Aug. dicit q; cum germinatur arbor o
semine quotidie est ppagatio fm rōez se
minale. in fine. v. sup Gen. sed hoc idem ē
fm rōez naturalē. **Itē opatio que est a ui**
seminali. aut est natural^{is}. aut uolūtaria. cū
entz nō sit a causa p acciō et sit a cā creatā.
necesse ē q; sit a natura uel ab intellectu. s;
nō ē ab itellcū. ergo a natura. ergo oē qd sit
seial^{is} sit natural^{is}. pari rōe cū natura sit uis
ppagatiua et ppagatio fiat mediāte seie. oē
qd sit natural^{is} utōtur fieri seial^{is}. **Ad**
pdcoz itelligētiā ē nōndū q; cū de his rōib^{us}
seialib^{us} egreg^{us} doctor Aug. in. v. et vj. sup
Gen. ad lraz ambigue loqitur. et ab ipso po
tissime hēam^{us} hōz nouiz usū nō ē facile int^{elligere} hō
modi uocabula recte distiguere. Ipe. n. rōes
cāles mō vidit reb^{us} fuisse infitas. mō vidit qstū
ad aliq; i diuina uolūtate fuisse fuatas. possu
m^{us} tñ qstū ē de ui uocabuli oīam assignare
i hūc modū. Cā. n. cois ē ad principū intrin
secū et extrinsecū. s; rō cālīs qstū est de ui
nois. semē vō vidit principū intrinsecū. et ita
rō cālīs se extēdit ad rōes creatas et increatas
Rō vō seial^{is} solū ad rōnes creatas. qstū
ergo ē de ui nois unū ē cōe respectu alteri^{us}.
inquātū aut ad inuicē distinguūt et onume
ratur sic cā et cālīs rō accipitur qstū ad pici
pū increatū. semē vō et seial^{is} rō spectat ad
piciū creatū. Differūt aut cā et rō cālīs. qz
cā vidit piciū pductiū. rō vō cālīs vidit re
gulam dirigēte illud principū in sua opati
one. S; p hūc modū differēt semen et ratio
seminalis. regula aut agentis increati est for
ma exēplaris siue idealis. regula vō agētis

D

creati ē forma naturalis. et ita rōes cāles sūt
forme ideales siue exemplares. rōes semi-
nales sunt forme naturales. et fm hoc patet
q. rōes cāles et primordiales idem sunt re-
differentes sola rōne. Primordiales enī vi-
cuntur per priuationē prioris sed cāles per
positiōē posterioris. et primordiales inq. tū
respiūt deū ut principiū primū. cāles inq. tū
respiūt deū ut finē vltimū qui ē causa cāp.
Similī naturales rōes et seminales re idē
sunt. rōne vero differūt. quia enim semen vi-
cit ut ex quo. et natura vicit a quo. rō seialis
attenditur inquantū dirigit potentiā nature
ut ex aliquo fiat aliquid. naturalis vō ut ab
aliquo fiat aliquid. talis rō seminalis respit
inchoationē et intrinsecā uirtutē que mouet
et operatur ad effectus pductionē. naturalis
vō cernit pducētis ad pductū assimilatiōē
et modi agendi assuetudinē. vnde appropri-
ate loquendo cum magi ex uirgis fecerunt
serpentes hoc fuit fm rōes seminales. cum
uero serpentes sicut assolent serpentes ge-
nerant. hoc fit fm rōes naturales. h. utraq.
et naturales et seminales congrue dici possunt.
Quando ergo queritur utrū aliquis effe-
ctus fiat fm rōes causales aut seminales.
Rēndū est q. aut sit est a deo ille effectus
q. creatura non habet in eo potentiā aliq. et
aut si habet h. solam potentiā obedientie.
utpote cum mundus sit de nihilo. ubi nulla
est potentia creature. uel cum multi panes
multiplicantur ex pane uno. ubi est sola po-
tentia obedientie. et hoc fuit fm rōes cāles
quas deus seruauit in sua uoluntate. quia nō
fm exigentiā creature sed fm exigentiā
dispositionis eterne. si autē sic productur
effectus q. est in potentia nature non solum
obediente. sed etiam potente ad actū pduce-
re. sic dicitur fieri fm rōes seminales. sicut
patet cum homo generatur ex homine uel
arbor ex arbore. **S**ed attendendū est q.
illa potentia nature ad effectus istos. aut est
propinqua et sufficiens sicut ē in semine de-
ciso a lumbis ad generationē humani corpo-
ris. et sic vicitur proprie habere in se rōem
seminalē. aut est remota et insufficiens sicut
est in pane uel in alimento ut ex eo fiat ho-
mo. et sic minus proprie dicitur esse ibi rō
seminalis. non enim dicitur in pane ē ratio

seminalis respectu hominis producendi nisi
ualde large accipiatur. **Q**uō aut sic est in re-
motā dispositione respectu effectus. aut p-
ducitur ad illū effectū mediantib. illis ad que
habebat ordinē immediatū. aut immediate. **S**i
mediate tunc potest dici q. effectus ille sit f
rōnem seminalē. utpote si panis comedatur
et digeratur et uertatur in humore. et post-
modū in lumbis conuertatur in semen. dein
de in hominē. **S**i autē immediate perducatur
ad effectū. utpote si de pane statim formetur
corpus hominis. sic nullo modo vicitur esse
factum fm rōes seminales sed fm cāles.
Quāuis enim ibi esset aliqua potentia acti-
ua ad hoc q. inde fieret corpus per multa
intermedia. tamē q. immediate fieret hoc ha-
buit in sola potentia obedientie. **E**t ergo
queritur utz corpus mulieris fuerit in costa
seminaliter. vicedū q. si proprie accipiatur
ratio seminalis non. **S**i accipiatur large pro
quacūq. potentia actiua. existēte in materia
sic potest dici in costa fuisse ratio seminalis.
Rursus si queratur utrum mulier facta
sit de costa fm rōes seminales. rēndū
est q. non. quia costa respectu talis modi et
respectu tanti corporis ex ea formādi absq.
additione non habuit nisi solam potentiā
obedientie. **U**nde ccedende sunt rōes ad
hoc inducte. **A**d illud autē quod primo
ob. in contrariū q. nihil nouū fecit deus ultra
diem. v. vicedū q. illud argumentū deficit
duplī. **P**rimo quia etsi formatio mulieris
post diem sextum narretur. non est tamen
credendū q. tam longo tempore uiri forma-
tio precesserit. s. q. die sexto de latere uiri
pducta est. **I**llud autē quod subditur intel-
ligendū est p recapitulationē. recapitulat
enim scriptura ut addat. **D**eficit etiā i hoc
q. deus non vicitur facere nouum non solū
in hoc q. omnia producta sint in ratione se-
minali sed quia producta sunt in suo similit.
et hoc est necessarium viciere propter crea-
tionem anime que non exit in esse fm semi-
nalē rōē. **E**t p hoc p. rōis ad sequens. q.
formatio mulieris nō fuit de rōis ad opa
sex diez. uel si fuit. causalī dī fuisse facta. q.
pcessit potētia obedientie in costa. uel et aliq.
rō seminalis longinqua. h. fm illam mulier
nō sit formata s. p potētia diuinā. **A**d

illud quod obr q uir est imago dei. qz prin-
cipiu omniu hoium. vñ q nō est oīda simi-
litudo. deus enim ē principiu sufficiens respe-
ctu oīum. uir aut nō est per se sufficiens res-
pectu hoium. aliquo tñ modo tenet rōnem
principij. et hoc facit ad maiore expōsionem
imaginis. ad cuius expōsionē imaginis ali-
quo modo amplificandā non solū facit assi-
milatio perfecta s; etiā assimilatio modica.

Ad illud quod obr q maior erat ueniē-
tia coste ad mulierē qz limi ad uirum. dicēdū
qz costa duplī potest cōsiderari. aut in se. aut
inquantū fuit pars uiri. In se quidem ita bñ
distabat a formatione corporis mulieris si-
cut limus a formatione corporis uiri. Si aut
cōsideretur inquantū est pars uiri. sic quia uir
et mulier sunt persone in quibus potest esse
affinitas et attinētia. talis formatio faciebat
quoddā maius uinculū attinētie esse inter ui-
rū et mulierē. quod quidem non poterat esse
inter uirum et elementum terre.

Ad illud quod obr q productio mulieris de costa nō
fuit contra naturā. dicēdū qz dupliciter dī-
naturā. vno modo dicitur naturā omne illū
quod ppetit rei a sua naturali origine. et sic
competit creature ut ex ea producatū omne
quod deus uult. opus enim respectu sui arti-
ficis habet in se potentiā perfecte obediēdi
cum per omnia subiaceat eius uolūtati. ppter
quod dicitur qz spūs domini ferebatur sup
aquas. et contra hanc naturā deus nunqz
facit. imo quicquid facit de creatura fm hanc
naturā facit. et fm hunc modū accipiendū
naturā mulier de costa non est formata cō-
naturā. Alio modo dicitur naturā pprie
uis insita rebus fm quā res naturales pera-
gūt cūrsus suos et motus solitos. et hoc mō
accipiendū naturā aliquādo deus facit cō-
tra naturā. aliquādo supra naturā. Tūc
facit contra naturā quando facit aliquid cō-
simile in natura et a natura pducit habet. tam
alio modo omnino diuerso. ut patet in hoc
qz natura dat alicui uisum et successiue in pri-
maria generatōe. similiter et dat uitā. nūqz
tamen cecū reducit ad uisū. nec mortuū ad
uitā. si ergo deus sua uirtute hoc faciat
ut alicui ceco uisum restituat et mortuo uitā.
tunc dicitur facere contra naturā. i. contra
solitū cūrsū nature. et tunc dicitur mira-

culum. Quando uero deus facit aliquid cui-
simile natura facere nō potest. et ad quod na-
tura non habet ordinem fm propriam uir-
tutem. sicut quando deus factus est homo.
uel quādo corpus mortale fit gloriosus. tūc
facit supra naturā. et illud opus proprie dī-
mirabile non miraculū. Qm ergo in opibz
sex dīez nature rez nōdū erāt cōdite nec cur-
sus earū determinati. ideo tam in pductōe
mulieris ex costa uiri qz in pductōe aliarum
rez opabatur s naturā nō. et iō opa illa mi-
rabilia nō miracula dici debebāt. Et p hoc
p3 rñsio ad ultimo obiectū. qz nō fuit pprie
cō naturā nec ē miraculū dicēdū. Patet et
rñsio ad illū qz cōuenit qri que dīa ē inter
miraculū et mirabile. et in quo differt facere
aliquid cō naturā et s. postremo qualī uex ē
qz os nūqz facit cō naturā. et tñ mirabilia ali-
quo mō sūt cō naturā. p3 et q dīa sit if rōes
primōdiales. cāles. seiales. et naturales. duo
enī prima mēbra. s. primordiales rōes et cā-
les differūt rōe. Sūt duo ultima. s. rōes seia-
les et naturales. duo vñ infmedia. s. rōes cā-
les et seiales uno mō se hñt sic gñale et spe-
ciale. alio mō si fiat appropriatio cāles sūt q
fuate sūt in mēte diuina. seiales vñ q sunt
rebz infte. et hinc ē q. Aug. cāles rōes dīe
eē rōes ad ea q sūt miraculose et naturālī.
dicit et quasdā rōes cāles in mēte diuina re-
fuateas. quasdā esse rebz infteas. vñ. sup gñ.
Et sic patet qz nulla est cōtrarietas.

Quarto qritur qd sit rō seialis fm
eētā. et cū cōstet eā eē formā ē qō
utrū sit forma vñ an singularis.
Et qz sit forma vñ vñ p phīs i. xvi. de aīa
lib^o ubi dicit qz pri^o ē aīa qz hō. ergo natura
pducit formā spēi mediāte forma gñis. s;
illa ē rō seialis mediāte qua natura puenit
ad ultimū cōplemētū. ergo rō seialis nō ē ali-
ud qz forma vñ. Itē quāto aliqd simpli-
ci^o tāto pri^o. s; forma quāto vñior tāto sim-
plicior. ergo tāto prior. s; in pcessu ordiato
p id qō pri^o ē deuenit ad illud qō posteri^o ē.
ergo natura pcedēs ad gñatōez forme singu-
laris puenit ad spāz mediāte vñ. s; rō seia-
lis ē illa mediāte q puenit ad effcūz cōpleū
ergo rē. Itē itellcūs si uer^o ē itellit sic ē i
re. alioqn. si nō rñdz ei ita in re sicut itelligit
falsus est et uan^o. s; tā rōalis phīs qz etiam

metaphysicus dicit differentias extrahi de
potentia generis. ergo oportet qd ita sit in re
qd forme min⁹ vles exeat in esse a formis
magis vlibus. aut consideratio logica et philo
phi est omnino uana. quod si est incoueniens
restat qd forme vniuersales sunt ille medi
antib⁹ quibus educuntur singulares in esse.
sed huiusmodi sunt rōes seminales. ergo ¶
¶ Item forma principal⁹ dicit ens in actu
¶ pletio. quia nulla potest ulter⁹ fieri additio.
materia uero dicit ens omnino in potentia.
sed inter ens omnino actu et omnino in po
tentia cadit mediū ens quod est partim in
actu et partim in potentia. huiusmodi autē est
forma vniuersalis que respectu materie est
ens in actu. respectu ulterioris forme est ens
in potentia. ergo si non peruenitur ab extre
mo in extremū nisi per mediū materia non
perducitur ad actum pletū nisi mediantib⁹
formis vniuersalib⁹. sed rōes seminales sūt
ille mediantib⁹ quibus peruenitur ad actum
pletū. ergo ¶. ¶ Item ex homine gene
ratur homo non a sinu. hoc autē nō est nisi
propter aliquā uenientia que est inter ho
minē et hominē et nō inter hominē et a sinū.
illa autem uenientia non est nisi in forma
vniuersali. ergo ratio quare generat hoīem
ē forma vniuersalis. sed illa est rō semina
lis. ergo ¶. ¶ Item hoc uidetur per dedu
ctionē ad impossibile. ex eo incipit genera
tio in qd terminatur corruptio. et eōuerso.
si ergo natura nihil producit ex nihilo corru
ptione naturali. nulla forma naturalis cedit
i nihil. cū ergo ex aere sit ignis forma aeris
non corrūpitur in nihil nec in materia. quia
materia non erat aliquid de essentia ipsi⁹ for
me. corrūpitur ergo in aliquā formā. illa er
go forma aut est vniuersalis aut singularis.
Si singularis. aut ergo est forma ignis. aut
forma alia ab igne. non alia ab igne. quia in
igne generato non sunt due forme singula
res sed una tm. Si est forma ignis. ergo for
ma aeris et forma ignis sunt i una forma nu
mero. quod est impossibile. restat ergo cum
nō possit esse forma singularis qd sit forma
vniuersalis. si ergo habet incipi gñatio ad
quod terminatur corruptio. generatio unius
cuiusq⁹ rei naturalis incipit a forma vniuer
sali. sed a quo generatio incipit est rō scial⁹.

ergo generatio seminalis nō est aliud qd for
ma uis. ¶ Lōtra. Phis in libro de anima
vniuersale aut nihil est aut posterius. sed
ratio seminalis semper prior est. ergo ratio
seminalis nō potest esse forma vniuersalis.
¶ Item vniuersale est semper et ubiq⁹. s; rō
seminalis respicit hanc materiā in qua fun
datur determinate. ergo ratio seminalis nō
potest esse forma vles. ¶ Item ratio semina
lis non predicatur de eo cuius est seminalis
ratio. non enī dici potest qd homo sit semē
uel qd corpus hominis sit embrio. sed vte
predicatur de singulari. ergo ratio seminalis
non potest esse forma vniuersalis. ¶ Item
omnis operatio nature terminatur ad hoc
aliquid et est circa hoc aliquid. hoc autē aliqd
dicit formā cum materia. vniuersale autē
dicit formā tm. ergo forma vniuersalis fm
qd h⁹ mōi nec est operationis principiū nec
operationis terminus per se. sed ratio semi
nalis dicit operationis principiū. ergo ratio
seminalis non pōt esse forma vniuersalis.
¶ Item si ratio seminalis dicit formā ules.
aut ergo formā generis. aut formā spēi. Si
formā generis. ergo in homine ē ratio scia
lis respectu a sinū. Si formā spēi. ergo huma
nitas est rō seminalis huius hominis. s; illō
est ratio seminalis alicuius quod ante preexi
stit in materia qd sit res pletā in actu. ergo
ante erit forma humanitatis in materia qd
sit res pletā. sed hoc est falsum et non intel
ligibile qd forma humanitatis sit in aliquo et
illud nō sit res pletā. ergo non est ponere
qd forma vniuersalis dicat rōnem seminale.
¶ Item si forma vniuersalis respectu particu
laris ē ratio seminalis. cū ergo hec albedo
dicat formā singularem. et albedo dicat for
mā spēi. et color formā generis. et qualitas
sensibilis adhuc formā supioris gñis. et qli
tas corporalis adhuc formā magis vlem. et
qualitas adhuc formā vltimā. tunc natura
in pductōe huius albedinis pueniret medi
antibus omnibus predictis. ergo prius face
ret qualitatem qd qualitatem corpalem. et qli
tatem corpalem prius qd qualitatem sensibile. et qualita
tem sensibile prius qd colorem. quod non est
intelligibile. ¶ R. Ad pdictorū intelligentiā
est notandū qd cū satis offret rōem seminale
esse potentia actiua inditā materie. et illam

potentiā actiua dicitur esse eēntiā forme cum
ex ea fiat forma mediante operatōe nature
que non pducit aliquid ex nihilo satis rōna
biliter ponitur q̄ ratio seminalis est eēntia
forme p̄ lucende differens ab illa fm eē cō
pletum 1 incōpletū, siue fm esse in potentia
1 in actu. utrū autē illa forma siue potentia
actiua quā dicimus rōne seminalē sit forma
uniuersalis, hoc nō est ita planū. diuersi enī
sunt modi dicēdi fm diuersas positōes q̄s
hnt diuersi de forma uli. Quidā enī dicere
uoluerūt q̄ cū uli non sint fictiones reali 1
fm ueritate nō solū sunt in anima sed etia
in natura. et quia omne quod est in natura
h3 fundari in materia, taz forme vles q̄s sin
gulares in materia hnt eē. et ita nō differūt
forma uli 1 singularis p̄ abstractionē a ma
teria 1 creatiōe in materia, sed differūt per
additiōe unius ad alterū 1 per magis 1 ple
tum 1 minus 1 completū, cuius signū est quia in
coordinatione generis 1 spēs forma spēs est
1 completissima 1 1 positissima. forma uero ge
neris respectu illius est ens in potentia 1 fit
magis in actu per dīas sibi additā, et ita cū
ratio seminalis dicat formā rōne incōpleta
dixere nihil aliud eē rōne seminalē q̄ formā
vlem. Nec autē positio parūpēdēda nō ē.
magis enī est, 1 uors esse uidetur 1 au
toritati 1 rōni 1 sensui. Auctoritati q̄ ipse
m̄tator dicit super metaphysica in. c. Qm̄
autē in fundamēto, q̄ materia suscipit for
mas singulares mediātib⁹ formis vliis.
Rōi etiā recordat, q̄ cū singulare dicat ens
in actu, 1 materia in potētia, et forma vliis
quodāmodō dicat ens in actu 1 quodāmodō i po
tentia, rectū uidetur 1 congruū q̄ materia per
ducatur ad formā 1 completā mediātib⁹ formis
vliis. Sēsui etiā recordat, q̄ sicut uult phīs
i prin. physicorū, p̄gressus nostre cognitōis
assimilatur p̄gressui nature in sua opatione,
s3 in nobis innata est uia ab vliorib⁹ ad mi
nus vliā, ergo 1 similis erit in natura. Si
quis autē hanc positōne sustinere uelit, po
terit declinare rōnes ad oppositū adductas
dicens q̄ loquuntur de uli fm q̄ h3 esse ab
stractū in anima, et sic predicte positioni nō
obuiāt. Aliorū vō positio ē q̄ vte forma
est, sed non quē forma p̄prie uniuersale ē.
est enim forma partis 1 forma totius, 1 vn

uersale non est forma partis sed forma toti
us. anima enim non dicitur eē uniuersale re
spectu unius hominis s3 potius homo. Illā
autem dicunt esse formā totius que quidē
dat eē toti, et hec dicitur eēntia rei, q̄ totū
esse 1 plectitur, et hanc formā 1 siderat me
taphysicus, formā vō partis que in genere
non habet esse nisi per reductionē nō est di
cere p̄prie uniuersale, pōt aliquo mō dici uni
uersalis reductōe cum illa est indifferens ad
multa que possunt fieri ex ipa. sicut cā dicit
eē uniuersalis quia potest in multa. 1 sic illa
potentia actiua que est in materia que dice
batur ratio seminalis pōt dici uniuersalis nō
p̄prie fm q̄ uniuersale 1 sideratur a ma
thematico sed large ut dicat quandā princi
piū indīam quāz etiā 1 siderat physicus. Et
hec positio magnorū est 1 multorū 1 magis
eā approbat uia 1 munis nec imerito, quia
recordat rōni 1 auctoritati 1 sensui. Ratiōi
quidē q̄ necesse est ponere uniuersales for
mas p̄pter cognitōne 1 p̄dicatiōis uniuoca
tōes. Si ergo nō integra cognitio v̄tutū esse
rei cognoscatur, 1 non est cognitio nisi per
formā, necesse est aliquā formā esse q̄ 1 ple
ctatur totū esse. hanc autē dicimus essentia
1 hec est uniuersalis forma ut dicit Auicēna.
dicit enim q̄ eēntia nihil aliud ē q̄ q̄dditas
rei uniuersalis, similiter nō ē vā uniuocatio
nisi qm̄ aliqua i una forma 1 muni reali assi
milatur que de ipsis eēntialiter predicatur.
forma autē in qua plura assimilantur nō pōt
esse nisi forma uniuersalis, que uero eēntia
liter predicatur de illis non pōt esse nisi for
ma totū 1 plectens, ergo forma uniuersalis
nō est aliud q̄ forma totius que cū de se na
ta sit esse in multis uniuersalis est. particu
latur autē nō per additiōne ulterioris forme
sed per diuictōes sui cū materia, ex qua di
uictiōe appropriat materia sibi formā, 1 for
ma materiā sicut dictū est supra, quia unūq̄
est forma hec separata a materia, nunq̄ est
forma uniuersalis sine particulari, quāuis
aut unū non sit sine altero, differt tñ unū ab
altero. Quāuis enī albedo non possit esse
sine corpore, differt tñ a corpore, vnde in se
parabilitas nō ponit idēitates omnimodā.
Concordat etiā hec positio auctoritati.
dicit enim phīs q̄ cū dico celū dico formā.

cum dico hoc celū dico materiā. ergo indiui-
 dū super formā uniuersalē nō addit formā
 s; solū materiā. dicit etiā Boetius q; spēs ē
 totū ēē indiuidui. ergo forma uniuersalis q; ē
 spēs est forma totius q; ɔplectitur totū ēē. ⁊
 q; ē sufficiens rō cognoscēdi quātū ad ēē subā-
 le. et hoc melius tactū ē s. vi. iij. ¶ Cōcor-
 dat ēē sensui. Ali' ē. n. ordo ⁊ mod' i egressu
 spēs a genere ⁊ in eductōe formaz de potē-
 tia materie. naturalis. n. dicit q; materia pri-
 us suscipit formā elemētārē ⁊ mediante illa
 uenit ad formā mixtionis. ⁊ mediāte illa ue-
 nit ad formā ɔplexionis. q; ɔsiderat illā po-
 tētiā materie fm q; per opatōez nature h; in
 efficiēdi p̄dire. metaphysic' vō qui ɔsiderat
 formas ulēs siue ēēntias in quib; res singu-
 lares hūt assimilari ponit magis ulē ⁊ min'
 f; q; plura uel pauciora hūt assimilari i illo.
 ⁊ illud i quo ē prima assimilatio dīc ēē gen'
 gñalissimū. illud vō in quo ē pfecta assimi-
 latio dicit ēē spēm spālissimā. ⁊ p̄p̄ea dīc spēs
 addere ad gen' et hoc totū inuenit in re. dīc
 etiā gen' simpliciter spe et in plurib; reperiri.
 hinc ē q; gen' in aliquo assimilatur deo magis
 q; spēs. in aliquo econuerso. deus. n. q; nō
 bilissimus est in fine totius nobilitatis simul
 h; in se oēm p̄fēcōem. ita q; ipse ē simpliciter
 sim' ⁊ omnino incorruptibilis. est etiā p̄fēcus
 in oimoda actualitate ɔstitut'. creatura vō
 fm q; pōt semiplene assimilatur deo ⁊ q̄stū
 ad rōnem simplicitatis ⁊ incorruptibilitatis
 magis assimilatur magis ulē. quātū ad rōez
 actualitatis magis assimilatur min' ulē. ¶
 Max aut duaz positionū q; sit pbabilior et
 uerior difficile ē uidere statim in coi ɔsidera-
 tōe. p̄fēcōēti vō ad p̄ticulares opatōes na-
 ture uidebitur ɔsideratio physici ⁊ metaphy-
 sici diuersificari. nec posse bñ simul sibi cor-
 rēdere. aliter. n. diffinitur albedo sicut prius
 tactū ē. aliter a natura pducitur. diffinitur. n.
 per gen' suū qui est color. ⁊ color p gen' su-
 perius. et sic usq; ad sūmū generis sui. sed
 natura in pducēdo nō seruat hūc ordinē. sed
 sic pducitur albedo sicut exigit operatio q̄li-
 tatū elemētariū cū v̄tute luis. et ideo positi
 ultimo dēā ɔmuniōr ē ⁊ intelligibilior ⁊ sen-
 sui uicinior. ¶ Hāc ergo lux uia ɔmunē su-
 stinēdo rēdere possum' ad q̄stionē ppositā.
 q; si forma uniuersalis dicatur p̄p̄rie f; quas

res est ordinabilis in genere quā metaphysic'
 cus h; ɔsiderare. rō scilicet nō est forma uni-
 uersalis. si aut dicatur forma uniuersalis for-
 ma exis f; ēē incōpletū in materia ⁊ indiffe-
 rēs ⁊ possibilis ad multa pducēda. sic potest
 dici rō scilicet forma uniuersalis. Et fm hoc
 p; rñsio ad obiecta quātū ad utrāq; partē.
 Rōnes. n. q; pbāt q; rō seminalis nō sit for-
 ma uniuersalis loquitur d; uniuersali p̄p̄rie.
 rōnes uero ad oppositum adducte loquitur
 de forma uniuersali fm aliā acceptiōez fm
 quam forma uniuersalis dīr quēcūq; forma
 exis in potētia siue sit forma totius. siue sit
 forma partis. Et per hoc p; discurredo per
 singula. ¶ Nā illud q; primo obijcit q; pri-
 us ē aīal q; homo. nō cogit q; rō seminalis
 sit forma uniuersalis p̄p̄rie dēā. nā hō ⁊ aīal
 ⁊ quēcūq; alia uniuersalis forma non dicitur
 ēē nisi per eductionē alicuius singularis. vñ
 auctor. vi. p̄cipior dicit q; natura i his oc-
 culte opatur. ¶ Ad illud simil' q; obijcit
 q; uniuersale ē simpliciter. p; rñsio. vñ ē. n.
 q; uniuersale ē simpliciter fm eā uia f; quas
 h; coordinatōem ad illud q; ē min' uniuers-
 sale. s. fm ēē diffinitiuū. fm aut uia gñatiōis
 nō h; coordinatōem nisi solū per accōe. ac-
 cidit. n. q; per opationē nature prius sit ali-
 qñ genus q; spēs. spēs aut nūq; est quin sit
 indiuidui. ¶ Ad illud q; obijcit q; ɔsideratōi
 physice aliqd rñdz in re. vñ q; uer' est. uera
 .n. ⁊ realis similitudo est inter petrū ⁊ pau-
 lū. et ita necesse ē ponere aliquid tertium in
 quo assilantur. simil' inter hominē ⁊ asī-
 nū realis est similitudo. et ideo consideratio
 phica non est uana. nec tñ op; ita ēēntias re-
 rum pducit sicut hūt cognosci. sufficit enim
 q; sic se habeāt ad ēē sicut se hūt ad cogni-
 tionē. sed non op; q; sic se habeāt ad pducti-
 onē. ¶ Ad illud q; obijcit forma p̄ticularis di-
 cit ens in actu ɔpleto. vñ q; uer' est q; illud
 quo mediante puenitur ab ente in potētiā
 ad ēē cōpletū est quodāmo ens in actu. quodā-
 mō in potētia. sed hoc non est quēcūq;
 modo ens in potētia. s; illud q; h; ordina-
 tiōez ad hoc. et hec ē potētia materie actiua
 q; rōem uniuersalis nō h; cū sit forma p̄tis.
 quāuis sit quodāmo in actu. quodāmo i po-
 tentia. ¶ Ad illud quod obijcit q; homo gñat
 hominē nō asīnū. vñ q; hoc non est propter

18

formā humanitatis s; hoc ē ppter uī datā illi nature ad pducēdū sui sile. ¶ Ad ultimū p; rnsio. *cedo. n. q.* potētia illa actiua nō ē forma singularis nec ignis nec aeris. s; ē idiffe rēs ad utrūq;. et ideo ex illa q; eaz potest educi. et in illa q; lib; eaz h; resolui. et illa dici potest ratio seminalis.

Quoniam qritur de scio artido .s. de pductōe ipi aie eue. et p; nō ois alteri aie ab aia ade. ¶ Et circa hoc qritur tria. ¶ Prima qstio ē ut; anime ois hōiū sint una subā uel diuerse. ¶ Secūdo dato q; diuerse qritur utrūq; simul uel successiue sint in eē pducte. ¶ Tertio dato q; successiue qritur utrūq; aia sit ex duce.

Quia primū sic pceditur et ostenditur q; aie ois hōiū sint una aia numero nō diuerse. ¶ De qō indiuiduatur et multiplicatur ad alteri multiplicatōez et indiuiduatōez subāl; depēd; ab illo. s; aia intellectiua nō depēdet subāl; a corpe cū pos sit eē subāl; sine illo. ergo non indiuiduatur nec multiplicatur ē indiuiduatōez corpis uel multiplicatōez. ¶ Itē plus ass; lantur i; ople xione et natura duoz hōiū corpa q; elusde; corpis mēbra diuerse. ut caro mea carni tue q; os meū carni mee. ergo si una aia pōt eē uiuificatiua diuersoz mēbroz uni corpis ita q; in illa mēbra diuerse h; influētias ē eoz dispositōes uarias. uidetur multo forti q; una aia possit eē pfectio duoz corpoz sibi s; miliū. ¶ Itē multiplicatio in indiuiduis eiuf dē spēi attēditur ppter oseruatōez ut ppetuet eē in plurib; qō nō poterat ppetuari in uno s; aia rōalis ē incorruptibilis sicut infra pate bit. ergo uidetur q; in ea nō sit multiplicatio ē numer. ergo in diuersis hōib; nō numeratur s; ē eadē numero. ¶ Itē si aia intellectiua indiuiduaretur ē corp. p; nō qō recipitur in illa indiuiduaretur ē exigētiā corpis. s; ania intellectiua suscipit formā ulem ut ē uniuersa lis. ergo si forma exn; in aia nō indiuiduat pari rōe nec aia put ē in hoc corpe indiuidu ari pōt. ¶ Itē ad hoc q; aia rōalis aliqd itel ligat necesse ē q; ex se intelligēte et intellcō fiat unū. s; uringit aias diuersoz hōiū oio idē intelligere. ergo uringit unū et idē eis uniri. s; q; unq; unū et idē sunt eadē. inter se sunt eadē. ergo aie pluriū hōiū sunt una et eadē

subā numero. ¶ Itē actus et offm subē spūalis ē regere et mouere subāz corporale. ergo si nihil ē otiōsū in naturā nūq; ē ponere subāz spūale que nō moueat corporale. s; si diuerse eēnt subē in diuersis hōib; cū uringat eas separi a corporib; pprijs. uringeret eas aliqd ab actu cessare. et ita otiōsas eē. q; si hoc ē incōueniēs. incōueniēs ē plures hōies diuersas aias rōales hēre. ¶ Contra. Sicut dicit phis. pprius actus h; fieri in p priā materia. sed aia rōalis ē actus et endeli chia corporis humani. ergo cū diuerse sint corpora humana. diuerse erunt aie rōales illoz corpoz perfectiue. ¶ Itē pscōem et pfectibile necesse ē adinuice eē pportioabilia. ergo nec pfectibile excedet pscōem nec pfectio ipm pfectibile. si ergo aia rōalis ē pscō ctio corporis humani. illa anima rōalis que ē pfectio illi corporis nō ē pfectio alterius corporis. et ita impossibile ē q; pfiat aliud corpus. ¶ Itē albedo est eē et eē unū. s; eē distinctū. s; unūquodq; h; eē a sua pfectōe. ergo distinctōez. si ergo homo ab hōie disti guitur. ergo et perfectio unius hōis a pscōe alterius. s; perfectio hominis ē q; ē hō ē ipa aia rōalis nō tm sensibilis. ergo et. ¶ Itē hoc ipm uidetur per deductionē ad impossi bile multiplex. quoz primū ē. q; si eadē aia eēt in multis hōib; cū unū sit scies alter igno rās. unus bonus alter malus. unus etiā odiat alterū. seqtur tunc q; duo dria erūt in eodē subiecto ē numer. et idem ipi dria batur si bi ipi. q; si hoc est impossibile restat et illud ex quo seqtur. s; unā et eandē aiam eē in plu ribus hōibus. ¶ Itē si una et eadē aia est in pluribus. post mortē nihil plus h; iustus q; impius. ergo bonū remanet irremuneratū et malū impunitū. ergo mūdus est inordinat et deus est iniustus et stultus qui facit aliquod bonū. ergo si hoc est adeo impossibile ut nō tm sit fide sed etiā rōem rectā. impossibi le est plures hōies eandē aiam rōales hēre. ¶ Itē si una anima rōalis ē in diuersis hōi bus. ergo post mortē nō est magis būs unū q; alter. si ergo ad beatitudinē nō puenitur nisi p; ututē. et multi sunt q; in hac uita non hnt ututes. ergo multi sunt q; non pueniūt ad beatitudinē. si ergo eadē ē ois aia nulli beatificatur. ergo frustra factus ē hō. frustra

factus est totus mundus. et si hoc est oio falsum et
ipsum falsum et ipsum est una aiaz est in pluribus. **R.**
Ad p̄dcoꝝ intelligētiā ē nōdū q̄ in hac. q̄
multi phātes multa dixerē falsa et uana. **¶**
Quidā. n. ph̄i credidēre n̄ solū eādē eē aiaz
in oibus hoib⁹ s̄ et in oib⁹ alib⁹. **¶** Credidēre
.n. aiaz n̄ eē aliud q̄ deū. et h̄ mōi pōnis fuit
Pythagoras et **Varro** sicut dicit **aug.** i. li. v. ci.
vi. de **varrone**. Maxime autē hoc putauerūt
de aia hūana p̄p̄ sui dignitatē et spūalitē
q̄tū ad intellēm agētē. q̄tū vō ad intellēm
possibile credidēre eē idē q̄d yle. q̄ aia pōt
recipere oia. et ita denuata ē a formis omnib⁹
Hoc autē ponere nō ē ph̄ia s̄ manifesta iſſi-
piētia. **Cū.** n. aia sit variabilis et trāsmutabil⁹
et bonitatis et malicie susceptibilis. oio vō eē
n̄ pōt. cū itē sit forma nobilissima inf natu-
rales formas dās actū et cōplēmētū corpori et
distincta ab alijs formis naturalib⁹ yle eē nō
pōt. **¶** Alij autē alr̄ opinati sūt q̄ aia hūana
siue intellēctualis ē q̄ intellēctualis ē. una est in
oib⁹ hoib⁹ nō solū q̄tū ad intellēm agētē s̄
et q̄tū ad intellēm possibile. Et rō q̄ mouit
ad hoc ponēdū fuit ip̄i aie imatialis et icor-
ruptibilitas. q̄. n. imatialis ē et a corpe n̄ de-
pendēs et corpe nō pōt indiuiduari cū nec sit
corpe nec v̄t in corpe ut dicit ph̄s. cū sit in-
corruptibilis nō indiget multiplicari. cū vna
numero cōseruari possit. Et hec fuit positio
m̄tatoris sup li. de aia. quā ēt uult iponere
aristoteli et trahere ex v̄bis suis. tū q̄ ponit
mūdū etnū. et ita hoies inuēribiles p̄cessere.
tū ēt q̄ ponit q̄ nulla sit subā spūalis q̄ non
hēat corpe mouere. q̄ si diuerse aie eēnt in
diuersis hoib⁹ aliqñ cessarēt ab actu mouēdi
cū sepantur. eēnt ēt iſinite actu. cū mor⁹ celi n̄
habuit principiū ē ph̄m. Ad vitādas autē ob-
iectōes in v̄riū adductas adduc̄ m̄tator tres
ptes in aia hūana cur̄ v̄ba s̄ hec sup. iij. de
aia. Opinans est q̄ in aia s̄ tres ptes intel-
lect⁹. q̄ruz una est intellēs recipiens. sc̄da autē
efficiens. t̄tia autē sc̄m. et due istarū s̄ etne. s̄
agēs et recipiens. t̄tia est gñabilis et corrupti-
bilis. aiaz autē t̄tia quā dicit gñabile et corru-
ptibiles uocat intellēm passiū. et illud dicit
q̄ nihil aliud est q̄ imaginatio. v̄n postmo-
dū subiungit. Intellēs passiū est corrupti-
bilis. et absq̄ hoc nihil intellr. p̄ intellēm autē
passiū intelligo v̄tutē imaginariā. v̄n uult

dicere q̄ sicut in uisu est color et est lux et est
oc̄s uidens. sic intellēs se h̄z q̄ spēs imagi-
nariē s̄ sicut color. intellēct⁹ agens est sicut
lux. intellēct⁹ possibilis est sicut oc̄s. et sic ex
oc̄su illoꝝ triūz efficit uisus. ita ex oc̄su
illoꝝ triūz efficit intellēct⁹. et sic ex diuersita-
te uel defectu coloris catur diuersitas uel de-
fect⁹ uidendi. sic ex diuersitate ex̄nte in ſit-
tudinib⁹ imaginarijs ut imaginatōe catur di-
uersitas in intellectu pluriū. et defect⁹ et acc⁹
intellēdi in eodē hoie. q̄ nihil intelligim⁹ nisi
in fāsmate. et p̄ tanto dicit ph̄s corrumpi
intellēm quodā inf̄ corrupto. intellēm inq̄
n̄ quēz s̄ adeptus. Et p̄ hec q̄ dca s̄ nititur
declinare incōuenientia q̄ ad hāc opinionem
sequunt⁹. q̄tūcūq̄ autē hāc opinionē tolleret
pessima est et heretica. **est.** n. q̄ xp̄ianā religi-
onē duz aufert meritōꝝ retributōes q̄ n̄ est
si oīus aia una est. **Est** ēt v̄ recta rōes. pla-
nus est. n. q̄ anima intellectiua ut intellectu-
ua ē. est p̄fectio hominis ē q̄ hō. si ergo ho-
mines n̄ s̄ diuersi solus ē q̄ alia s̄ q̄ ho-
mines. n̄ solus h̄nt diuersas imaginatōes et
animas sensibiles. imo ēt diuersos intellēs et
animas rōales. **Est.** n. q̄ sensibiles exp̄ientia
q̄ diuersi homines diuersas h̄nt et v̄rias co-
gitatōes et afficōes. q̄ si tu dicas q̄ hoc uēit
ex diuersitate sp̄ez ex̄ntiū in imaginatōe.
hoc nihil est. q̄ n̄ solūmō diuersificat in his
intelligibilib⁹ q̄ ex̄hnt a sensu. imo ēt in his
q̄ s̄ oēs imaginatōes. sicut s̄ v̄tutes q̄ in-
telligūt p̄ suā eēntiā n̄ p̄ sp̄ez imaginariā. sic
ēst ip̄e v̄s quēz q̄dā diligunt. q̄dā cōtēnunt
Hac ergo pōnez repudiādo tāq̄ hereticā et
falsā. v̄s est ē fides ē q̄ diuersi homines di-
uersas h̄nt animas rōales. et cōcedē s̄ rōes
hoc ph̄ates. **¶** Ad illō vō q̄ primo obi in
v̄riū q̄ intellēct⁹ n̄ depēdēs a corpe. ergo ab
eo nō pōt indiuiduari. v̄s q̄ ē corpe indigē-
tiā intellēct⁹ indiuiduā. n̄ tū ēt indiuiduati
est a corpe s̄ a p̄p̄is principijs mat̄ia. s̄
forma sua q̄s v̄ se h̄z sicut in se substituit. sic
definitus est ē. **¶** Ad illud q̄ obi q̄ una
anima pōt p̄ficere diuersa m̄bra. v̄s q̄ n̄ est
sile p̄ eo q̄ m̄bra cōtinuāt et reducūt ad unū
principale m̄bz in corpe mediāte quo est de
flux⁹ et sensus ad alia m̄bra ut p̄ in corde.
diuersoꝝ at hoīus corpa n̄ cōtinuāt nec redu-
cunt ad unū m̄bz. et iō n̄ p̄nt h̄re unā p̄fēcōes

Ad illud qd obī q multiplicatio nūeralis
fit ppter dūatōes spēi. vñ q sicut in pcedē
tib⁹ dictū ē hec nō ē tota cā nec pcpua imo
principalis rō ē ad manifestatiōes bonitatis
diuine. et hoc pcpue ē in animab⁹ q multe sūt
ut eis distribuāt grāz dei multiformitas et
opleat illis supne ciuitatis integritas et nūe-
rositas. **A**d illud qd obī q aia recipit for-
mā uniuersalē ut ē uniuersalis. vñ q tñ for-
ma illa quā anima recipit sit uniuersalis p in-
driās ad multa singularia cognoscēda. in re
uera illa spēs q ē i aia ē qdā accīs singula-
re q qūficat et dispōit spāz animā et in diuer-
sis animab⁹ diuersificatur sicut et sciētia q in
diuersis cognoscētib⁹ ē alia et alia. qūis sit o-
re unica. Et p hoc pñsio ad seqns. qñ. n.
dī q ad actū intelligēti rēqritur. q ex intel-
lecto et intelligēte fiat unū. hoc intellī qstom
ad spēs q unit intellcū in qstū ad spēs obiectū
extrinsecū. illa aut spēs q intellcū unitur hz
opatiōes ad intellcū i quo ē et ad obiectū ad
qd ē et qd repñtat. et qūis in opatiōe ad obie-
ctū hēat unitatē quodāmo in diuersis cognos-
cētib⁹. qñ ad idē inqptū ē rō et similitudo et
dē in opatiōe ad animā in q ē hz diuersitate.
et pōt poni exēplū de spēb⁹ receptis in duo-
b⁹ speculis uel in duob⁹ oculis. **A**d illō qd
obī q sub spūalis offm ē mouere corp⁹. vñ
q illud argumētū duplī deficit. primū qdēz
q ppter hoc nō ē sub spūalis pñcipalī fa-
cta. cessabit. n. oīs mot⁹ qd ignorauit phīs.
vñ de uana ē rō sua qñdo assūpsit nūez mo-
toz et nūez mobiliū et motū. multo. n. plu-
res sunt angeli q sint orbes q mouētur. nō
. n. facti sunt ad hoc s; ad fruendū deo. De
fict ē in hoc q tñ ipa sepetur a corpe resu-
met tamen aliqñdo corp⁹ suū p refrectiōez.
qd ē phīs ignorauit. et ideo non est mix si
in huiusmōi deficit. necesse ē. n. phāntē in ali-
quē labi errorē nisi adiuuetur p radiū fidei.

Ecundo qritur utz anime omniū
fuerunt simul pducte. Et q sic ul-
detur. Job. xl. Ecce uehemot quez
feci tecū. ergo fcūs ē simul cū lucifero. s; nō
ē scm corp⁹. ergo est scā anima. ergo anima
Job scā ē simul cū lucifero. ergo pari rōe et
anime alioz hominū sunt pducte in primor-
dio. **I**te angeli simul pducti sunt et corpa
celestia ppter immortalitātē et incorruptibili-

tatē. si ergo anime rōales h⁹ mōi sint vñ qe.
Ite anime oēs eqlis sunt duratōis cum ange-
lis ex pte post. ergo pi rōe vñ q debeat ēē
eqlis duratiōis ex pte ante. ergo oēs simul
cum angelis fuerunt create. **I**te nō ē ani-
ma pp corp⁹ s; corpus pp animā. ergo poti-
us corpus deberet formari p exigentiā ani-
me q anima pducī p exigentiā corpis. s; il-
lud ad c⁹ exigentiā fit altēz prius ē. ergo vñ
q oēs anime anteqz sua corpa sint. pducte
fuerunt. **I**te repimus spz q p naturā suā
ē oīo sepatus. et spz q p naturā suā semp ē
iunctus. ergo vñ q sit repire spz q sit na-
tus ēē sepatus et iunctus. talis aut nō ē nisi
aia hūana. ergo si aia hūana o sua natura ē
sepata. ergo vñ q aie sepatim a suis corpi-
bus debuerunt pducī. et ita simul. **A**d op-
positū arguit sic. In ps. Qui sunt singilla-
tim cor. e. Glo. exponit. i. aias. ergo aie scē
sunt singillatiz et successiue sicut et corpora.
Ite aug. in li. de eccle. dog. Tenēdū ē q
aie nō sunt simul create. **I**te hoc vñ rōe
Si aie essent create ante corpus aut hēnt
usuz rōis. aut nō. Si nō. qro qd impediret.
Et cū nō sit dare restat q si simul cōdite fue-
rint statiz hūere usuz rōis. et si hoc. ergo me-
ruere uel demeruerē quoz utrunqz ē o apo.
Ro. xi. Anteqz aliqd boni uel mali egissent
Ite si aie fuerunt create simul aut uolūt
uenire ad corpus. aut non. Si uolūt cuz cor-
pa sint infecta et penalia. ergo sunt impie et
stulte cuz ueniat uoluntarie ad obēda culpaz
et penā. Si nolunt et mittūt in corpa. ergo
cuz sint innocentes sit eis iniuria dum ante
infigitur pena qz omisissent culpā. **I**tem
aia qdū est in corpe mole corpis grauaf.
ergo melius est ei et pfectius est esse ex car-
nez qz in carne. s; nō est ordo s; puerfio pce-
dere ad statum minus pfcū a statu magis p-
fcō. Si ergo oēs et natura ordinate facit qcqd
facit. nec ordine nature nec ordine diuine p-
uidētie decet aias simul creari et postmodūz
corpibus uniri. **A**d hoc et faciunt rōes q
s adducte sunt de aia adē ubi oñdunt q aia
creata fuerit in corpe et nō ante. **A**d
pdcōz intelligentiā est nōnō q circa hoc est
triplex modus dōi. Unus ē extimatōez ali-
quoz phōz. alter ē inuentōez quozdā here-
ticoz. tertius ē instructōez sanctorū docto-
z.

Primus modus vbi est qd aie simul fuerunt create in stellis opib⁹. et post formatis corporibus sibi idoneis ad hec corpora uiuificanda descendunt p lacteu celu et alios orbes planetarum et postmodu corruptis corpib⁹ illuc reuertunt et postmodu suo loco et tpe itex descendunt. et cu descendunt obliuiscuntur prius cognitoz. et cu ascendunt maloz obliuiscuntur q in corpore huerunt. **H**ec aut positio platonis fuit et suo ru sequi. hanc multu nitit^r approbare **ma**crobius explanans sonu scipionis. sed uere ista positio plus e somniu qd aliqd dcm autenticu. **P**rimu qde qz talis creatio et descensus et ascensus nullaz oio pot hre certitudine cu nemo possit hoc diuicere rocinado. nemo et sit q possit dicere se taliu recordari. **S**eco uero qz manifestu otinet abseditate. qz dum ponit tale aiaz circulatoru ponit qd aia n sit uera corpis pfectio cu ppri⁹ act⁹ in ppria materia heat fieri. ponit et q nulla possit ee bti tudo cu illa no sit nisi ubi e ppetuitas et certitudo sicut ondit **aug. de trini. xliii.** **S**ecus modus vbi est qd aie huane simul fuerunt create in celo cu angelis utpote qz sunt eiusde nature. et postmodu ad suggestioez dei te nebraz peccauerunt et merito illi pcc in corpora sunt detruse taqz in carcere ut ibi purgentur. et cu purgate fuerint ad celestia priaz reuocetur. **H**ec aut positio est hereticor qd dicuntur manichei. et no solu est q fide catholica s3 et q phiaz et sensibile expientia. **S** fide catholica e cu ponat aias an peccasse qz corpib⁹ eent unite cu dicat apo⁹. de iacob et esau ro. ix. **A**uqz aliqd boni et mali egisset. ponat et nulla aiaz danari finalr. et ita timore dei auferat de corde. **S** phiaz e du ponit aias circuire diuersa corpora cu ppria forma i ppria materia heat fieri. du et ponit q corpus opatur ad aiaz n sicut pfectibile s3 sicut carcer. qd si uex e ho n e uera spes cu ex aia et corpe no fiat unu. **S** roez et sensibile expientia est. qz uidem⁹ aiaz qstuticqz bona nolle a corpe separi s3 qd dicit apo⁹. **N**olum⁹ exponiari s3 supuestiri. qd mix eet si ad corp⁹ natural aptitudine et inclinatioez no hret sicut ad suu sodale no sicut ad carceru. **U**idem⁹ et qd nihil nouim⁹ nisi ea q postqz nati sumus didicim⁹. qd n eet si aie nre a primordio create fuissent et in celo peccassent. multa. n. alia

fciunt. **Q** si tu dicas qd mole corporis opisse obliuiscuntur. qro tuc qre pcessu tps n recordatur aliq. **T**ert⁹ mod⁹ vbi qd aie no simul sunt create s3 successive pducuntur in suis corpib⁹. et in hoc consensunt oes catholici tractatores. et adeo certu e qd no licet ali cui dubitare de aiab⁹ alioz hoiez ab ada. **n**az de aia ade dubitasse uidetur **aug. sup gn. ad lit. utz** fuerit an corp⁹ uel in corpe create. **d**e istis aut no dubitat imo improbat qd an corpus pducte fuerint duplici roe mouete circa aias alioz hoiez. qz nulla repitur in aia ade **p**rima e qd aie cu corpib⁹ ununtur originales culpa shut et ificiuntur. ita q nulla hnt culpa actualu. ergo in eis nec meritū nec demeritū potuit precedere. nec liberi arbitrij usus. nec deliberatio ueniendi uel no ueniendi ad corp⁹. **A**lia uero ro e qd aie nre a sua prima origine sut ignorates. nec nouerunt ista q p sensu addiscunt. no. n. addiscere e remissu ut pbat sci et phi. et io aie nre hac duplici de ca n pnt dici an corpa pducte. n ppter ignorantia. n ppter originale culpa quaz neutra fuit in aia ade qn in corpe fuit infusa. et io magis de illa dubitauit qz de istis. **p**habili⁹ tū e de illa dicere sicut s onsu fuit. qd fuerit create in corpe. **D**e istis aut no solu debem⁹ opinari pphabilr s3 et cogimur credere fidelr qd an corpora create no fuerint. et hoc oes catholici sentiunt tractatores. et sic qn inuenitur eoz auctoritas q uideatur aliud sonare pie intel ligenda e. qz uel loquitur f alioz opinione. uel si f ppria loquitur intelligit qd aia pri⁹ qz corpi unitur create e. no ordine tps s3 nature. et sic intelligeda sut uerba greg. **n**isemi et uerba **D**am. et uerba et **aug. in li. d anima** et spu. qd dicit qd occupabilitas et irascibilitas pri⁹ insut anime qz ipa uniat corpi. **I**n omib⁹ bus. n. istis magis notur ordo nature qz tps **C**oncedede sunt ergo roes onidentes qd aie n fuerint simul create. **A**d illud qd obr pri mo de iob. vbi qd tecu no dicit ibi associatoz qatu ad simultate duratois. s3 dicit qformitate in picipatoe rois. qd. d. feci tecu. i. tibi si milu. **A**d illud qd obr qd angeli simul sut creati qz incorruptibiles. vbi qd ista no est ro tota. s3 qz sunt incorruptibiles ita qd n hnt inclinatioez ad alie alterius rei pcoez. **a**nima uero cu sit pfectio corpis naturalu h3 inclina

tōez ad corpus. 7 iō q̄uis sit incorruptibilis
7 a corpe sepabilis. v3 tñ tñc p̄duci qñ scā ē
formatio corpis fm exigētā inclinātōis ad
corp⁹ quā nō ē ponere in angelis. q̄ aut hāc
inclinātōez negat eē in aiab⁹ indiget sensu.

Ad illud qd̄ ob̄r q̄ oī aīe duratio a pte
post ē eqlis duratōi angeli. ergo 7 a pte aīe.
v3 q̄ nō ē sile. qz duratio eūini post ē ifini
ta. 7 ifinitū ifinito nō ē mai⁹. 7 iō nulla subā
spūalis incorruptibilis pōt aliā excellere q̄stū
ad duratōez ex pte post. q̄stū aut ad duratō
onē ex pte aīe ē finitas. 7 ex illa pte pōt esse
excessus. 7 excedit duratio angeli duratōez
aīe ppter naturā aīe p quā habz uniri pprio
corpi ut p̄fabili. 7 qz corpa nō decuit sīt esse
sz successiue p̄duci. sps sūt hūanos optuit n̄
simul p̄duci sz successiue. Ad illud qd̄ ob̄r
q̄ cor⁹ ē ppter aīaz. v3 q̄ uex ē. sz tñ n̄ oz
propter hoc q̄ aīa p̄cedat f̄ rē sz solū f̄ intē
tōez artificis. finis. n. tñ p̄cedat in intentōe.
tñ hz seq̄ in executōe. Ad illud qd̄ ob̄r q̄
deberet eē sps q̄ mō sit sepat⁹ mō uiuētus.
v3 q̄ illa obinatio nō ē zgrua nec v3 eē per
naturā. sps. n. q̄ naturalr zūgitur corpi nūqz
nat⁹ ē a corpe sepati nisi ppter penā p̄ci. cū
n. sit incorruptibilis f̄ naturalr institutōez
v3 aptari corpus incorruptibile cū nō possit
ab eo sepati absqz dolore. et iō illa f̄tia dīa
sps nō v3 naturalr repiri. Posset tñ dici q̄
p̄petēti⁹ ē aīaz manere post corpus q̄z aīe. qz
incorruptibile necessario excedit corruptibile
duratōe ex pte post. sz zmetiri se pōt dura
tōe ex pte aīe. et hoc q̄dez decebat eē in aīa
7 corpore aīz p̄portio debeat esse p̄fōis ad
perfectibile quanta potest esse.

Tertio q̄ritur supposito q̄ aīe p̄du
cantur successiue vtz aīa rōalis sit
ex̄duce. Et q̄ sic uidetur. **Gen.**
lxvij. Dēs aīe q̄ egressē sunt de femore iā
cob. lxvij. Si tu dicas q̄ aīa nō stat ibi pro
subā rōali sz p̄ uita carnali siue hoīe extiori
Ob̄r de Gen. ij. in formatōe mulieris nūqz
dī q̄ v3 inspirauerit in eā spiraculū uite. er
go uidetur q̄ tota mulier de adā p̄ducta fu
erit q̄stū ad aīaz 7 q̄stū ad corpus. **Item**
Ephe. ij. Na scāmur oēs natura filij ire. sz nō
sum⁹ filij ire ex pte carnis sz ex pte aīe. nec
sum⁹ filij ire nisi quia sum⁹ filij ade. ergo aīa
nīa p̄cedit ex aīa ade. **Itē** hoc ipz uiuētur

rōe. **Actus** gñandi ē entis p̄pleti. tūc. n. unū
q̄qz p̄pleti ē cū pōt gñare q̄le ipz ē. sz aīa
hūana inter oēs formas naturales ē p̄fissi
ma. ergo si alia forma naturalis hz potētā
multiplicādi se i diuersis materijs sicut una
flāma in diuersis cādelis. multo fortius hoc
uidet eē in aīa rōali. **Itē** uis gñatiua prin
cipalr residet penes aīam. ergo si hō gñat
hoīez cū gñatio z̄sistat in p̄ductōe sūtis prin
cip. li⁹ p̄duct aīaz q̄z carne. ergo si caro ē ex
carne multo fort⁹ aīa ē ex̄duce. **Itē** eque
magna uel maior zgruetia ē hoīs ad hoīez
q̄z sit bruti ad brutū. 7 p̄fōr est uis gñatiua
in hoīe q̄z sit in aliquo bruto aīali. si ergo
brutū totalr pōt p̄ducere brutū 7 quantū ad
aīaz 7 q̄stū ad corp⁹. 7 nō ē necē aīaz brutoz
creari. multo fort⁹ uidetur q̄ aīa rōalis pōt
sit traduci 7 p̄ coitū scīari. **Itē** hoc uidet p
deductōz ad icōueniēs. **Aut.** n. aīa rōalis ē p
ppagatōz. aut p creatōez. Si p ppagatōez.
hōo ppositū. f. q̄ sit ex̄duce. Si p creatōz cū
v3 c⁹ ē creare nihil possit uel debeat iordina
te facere uidetur q̄ sicut adultō nō dat ḡfāz
q̄ immediate p̄cedit ab ipso. sic et corpi p adul
teriū gñato nō debeat infundere aīaz. q̄ si in
fūdar uidet eē rep̄hēfibilis 7 acceptare coitū
adulteri⁹. **Itē** **1. cor. i. lviij.** Dēs flatu ego feci.
z̄stat q̄ de flatu corpali nō intelligit. ergo v3
flatu spūali q̄ ē aīa rōalis. ergo sicut sol⁹ v3
insufflauit in facie ade spiraculū uite. ita cre
at aīaz cuiuslibz hoīs. **Itē** phīs in. **xvj. de**
aīalib⁹. Solus intellcūs intrat ab extrīfeco.
sz si traduceret non intraret ab extrīfeco.
ergo aīa rōalis nō ē ex̄duce. **Itē** rōe uide
tur. **Dē** qd̄ ē p naturā ppagabile ē p naturā
corruptibile. sz aīa rōalis f̄ phōs 7 f̄ et oēs
leges 7 sectas ē incorruptibilis. ergo nō ē p
naturā ppagabilis. ergo nō ē ex̄duce. **Itē**
si aīa ē ex̄duce. aut ergo aīa ē ex carne. aut
aīa ex aīa. ex carne eē nō pōt. qm̄ impossi
bile ē ex corpe fieri nisi corp⁹. aīa aut ē non
corp⁹ sicut multipl̄r pbat phīs 7 aug. Si ex
aīa. aut ergo ex toto. aut ex pte. ex pte nō.
qz aīa ē simplex. Si ex toto. ergo cū aliquis
gñet aliquē cū det ei totā aīaz suā v̄sinit h̄re
aīaz. 7 sic definit uiuere. q̄ si hoc ē m̄feste
falsū p̄z 7c. **Itē** aīa rōalis cū sit subā p se
ex̄ns 7 incorruptibilis hz materiā 7 formāz
sicut pbatū ē v3. cū ergo p̄ducit. aut p̄ducit ex

8
materia piacente. aut sit cū ipa pducitur sua materia. Si sit cū ipa pducit sua materia. ergo necesse est q. pducatur ex nihilo. ergo a solo deo. Si pducitur ex materia piacenti. q. de illa materia. aut ē corpālis. aut ē spūālis. Si corpālis. ex ea nō pōt fieri aia. si spūālis. aut hz formā. aut nō. si nō. quō pōt eē i rez natura sine forma cum oē esse sit a forma. Si hz. ergo uel erit angelus uel aia. ergo ex ea nō pōt fieri aia. ¶ Itē si aia rōālis eēt exduce necessario opteret tūc defendi qn decidit semē. s. multa scia sunt q nūqz pueniunt ad organizatōez. imo plā effūdūt qz ad formas pducitur. ergo uel eēt aie rōāles sine corpibz. uel piret tā nobilis forma quoz utqz abfdu ē dicere i ipiū. ¶ R. Ad pdcōz intelligētā ē notādū q. circa hoc ē triplex mod⁹ vōi. Quidā nāqz dixerūt q. aiaz pductio ē mediāte intelligētia ut sicut corp⁹ celeste ad pductōez facit corpis hūāni. sic ē intelligētia ad pductōez aie. et hoc plures sensūt phi et sensisse uidet auctor in li. de cāis. Rō aut q mouit eos ad hoc ponēdū fuit diuina unitas q nō patiebat ut oēs imediate pduceret multa. i diuina imutabilitas q nō patiebat ut oēs pduceret noua. S. hec tāqz heretica abiciēda sunt. i oīsa sūt eē falsa s. vī. i. vñ ē bū illud de cāis tāqz hereticū ē respuēdū nisi qz intelligat q. aia dī creari ab intelligētia i hoc q. aliqz illuatōez suscipit mediāte illa. Intel ligētia. n. p. phūz excedit aiaz in claritate cognitōis. i iō dīc qdā phūz q. aia rōālis creat in umbra intelligētie. i sensibilis in ūbra rō nalis. hoc aut dēm ē qz una deficit a pfcōe alteri. nō qz una pducatur ab altera. ¶ Est et ali⁹ mod⁹ vōi q. aiaz pductio ē p traductōez ut aia traducat ex aia sicut caro ex carne. et sicut ab una candela accēdūt multe. sic ab una aia p sui multiplicatōz absqz diminutōe uiuificētur multa corpa. et de hoc aliqñ dubitauerūt catholici tractatores. i aug. maxie. sicut pz in li. sup gñ ad lit. i in li. de li. ar. i i li. retractatōz. vbi ē dīc q. nō potuit puenire ad certitudinē ist⁹. q. Rō aut q potissime fecit eū dubitare fuit trāsfusio originalis pccī. uexn ipe aug. hāc pōnē expsse repbēdit in li. de ecclē. vōg. c. auctoritatē magī ponit in lra. et ipe istū eūdē modū improbat sup gñ. ad lit. qm si ppter originale pccm aia trāf

fūdatur ex aia. aut aia xpī nō eēt ex gñe ali aiaz. aut hūis originale pccm. quorum utqz ē falsū i ipiū. ¶ Et iō ē terti⁹ mod⁹ vōi catholic⁹ i uer⁹ q. aie nō seiant s. formatis corpibz a deo creatur i creando infunditur i infūdēdo pducitur. aiaz. n. creatōez oēs sibi soli debuit refuare. tū ppter eaz dignitatē. tū ppter eaz immortalitatē. ppter aiaz cōgnitatē. qz cū aia sit imago dei i nata imediate ferri in deū i bñficari in ipō diligendo eū ex toto corde. totū suū eē imediate obuit ab ipō hōe. ubi ipz ex toto corde teneretur diligere. Decuit et hoc ppter aiaz immortalitatē. cū. n. sol⁹ oēs sit q beat uitā i semetipso i uitā indeficiētē. solus ē q pōt pducere principiu uite ppetuū. cū ergo res incorruptibilis substantificari nō possit in materia trāsmutabili. et opatio creature sit sup materiā trāsmutabile. ipossibile ē aliqz creaturā aiaz rōāle pducere. i iō ei⁹ pductōez oēs sibi soli debuit refuare. Cōcedēde sunt ergo rōes pbāte q. aie rōāles nō sint exduce s. a creatōe. ¶ Ad illud vō qz obf in vñ de tex. gñ. vō q. aia ibi accipit p hōie. i hō dī egreslus o corpe rōe pīs corpālis. Nec ualz illud qz hoc obijcit q. nō dī in pductōe aie eue. ispi rauit in facie. qz cū idē mod⁹ pducēdū eēt aiaz eue i aiaz ade nō optuit itari. ¶ Ad illud qz obf q. oēs nascimur natura filij ire. vō q. hoc ē qz aia cū unīf carnī infecte statiz inficitur i hōit culpā originale. nō qz ipa traducat s. qz traducat caro cui unīf. quō autez hoc fieri possit in ira deficiat cū agei o pccō originali. ¶ Ad illud qz obf q. act⁹ gñandi ē entis opletī. vō q. nō ē cuiusqz entis opletī s. ei⁹ rei q materiā trāsmutabile hz ex q pt pducī. i qz aia nō hz talē materiā nō pt alia siles pducere qzuts sit forma opleta. ¶ Ad illud qz obf q. uis gñatiua principalī residet penes aiaz. vō q. i si pncipalī respiciat aiaz p modū mouētis i agētis. pncipalī tñ respicit corp⁹ tāqz illud ex quo pducit. i qm dīcīso pōt fieri a corpe nō ab aia. hinc ē q. ordiat ad pductōz corpis hūāni nō ad pductōz aie rōālis. ¶ Ad illud qz obf q. brutū pōt pducere brutū. vō q. nō ē sile. qz aia bruti cū sit forma tñ i forma corruptibilis. pōt de potētia matie educi. aia vō rōālis cū sit hoc aliqd i corruptibilis nec educat o materiā piacētē. necē

ē ea ex nihilo educi. et ita creari. q. aut n̄ pos-
sit p̄duci ex materia p̄iaceti multipl̄r ostēdit
aug. sup. gn̄. ad lit. li. x. q. illa mat̄ia p̄ex̄ns
nec possit ēē corp̄al̄ nec sp̄ualis. ¶ Ad illud
q̄d ob̄r de gn̄ato p̄ adulteriū. v̄o q. i hoc po-
t̄ ē laus diuine bonitatis q̄s reph̄sio. qz b̄n̄
ficiū q̄d dispōuit fuare suae cōtinuare p̄pter
p̄ccā hōis nō imutat uel intrūpit. v̄n cū ani-
mā infūdīt nō cōsiderat uitū s̄ cōsiderat na-
turā. nec ē s̄c̄le d̄ gr̄a q̄ non respicit naturā s̄
q. natura ē s̄z magis s̄ q. ad deū uersa est
Et p̄ hoc p̄z n̄sio ad obiecta. patent et ea q̄
dicuntur in l̄ra. ¶ Possit t̄n aliq̄s dubitare
de hoc q̄d dicit q. mulier d̄ costa sc̄a ē mira-
culo quo d̄. v. panib̄. v̄ider. n. dicere q. for-
matio mulieris fuerit miraculosa. et gr̄a h̄
possit̄ introduci q̄d de miracul. s̄z p̄p̄l̄ suā p̄li-
xitate et qz p̄ax p̄tinet ad propositū omittē
da ē ad p̄ns. hoc solū dixisse sufficiat. q. t̄o
d̄c̄m ē mulierē de costa miraculo ēē sc̄a. non
qz sc̄m sit d̄ solitū cursū nature uel d̄ naturā
s̄z qz sc̄m v̄tute diuina op̄ate ē naturā. ¶ Si
q̄s aut q̄rat utz hoc op̄ s̄ naturā fecerit mi-
nist̄ate sibi v̄tute angelica. R̄ndz aug. sup.
gn̄. ad lit. li. ix. ita inq̄ens. Quale misertus
exhibere angeli in illa mulieris formatiōe
q̄s audeat assignare. certissime t̄n dixerim
supplemētū illud carnis in costē loco ip̄ius qz
seie corp̄ et aīaz cōfigurationēqz mēbroz oīa
uiscera sensus oēs et q̄c̄qd quo illa et creatu-
ra et hō et sc̄ia erat nō nisi illo ope d̄i sc̄m q̄d
v̄s nō p̄ angelos s̄z p̄ seip̄s op̄at̄ est. ¶ R̄o
aut potissima q̄re v̄s ita formauit ē. tū quia
modus ille formādi erat s̄ p̄tātē nature. tum
et ut hō in utroqz sexu imēdiate in eū tēde-
ret et ex se toto eū diligeret a quo se nosset
imēdiate ēē sc̄m ¶ R̄o aut q̄re ex uno hoīe
v̄s oēs p̄ducere uoluerit s̄z in alijs gn̄ib̄ al̄tū
hoc n̄ fecerit. sumi pōt ex ordine et cōnexiōe
et signatione. ¶ Ex ordine v̄o dupl̄r. Primo
ex ordine corp̄is ad aīaz ut sicut oēs aīe rōa-
les imēdiate ab uno p̄ducūtur principiū. sic
oīa corp̄a hūana imēdiate exirēt ab uno. ¶
Sec̄do v̄o ex ordine tot̄i cōt̄ricti ad aliās crea-
turas. qz. n. hō mediū tenet inter naturam
angelicā et brutalē cū angeli singillatī a deo
producti sint. et creature brutales in duplici
sexu. in masculino. s̄. et feino. hō debuit pro-
duci medio mō. et sic sc̄ia ex uiro. ¶ Ex cō-
nexiōe s̄l̄r duplex sumitur rō. Primo respe-

ctu tot̄i sp̄ei v̄niuet sal̄ ut oīs homo diligat
oēs hoīes tāq̄s fr̄es. s̄o v̄o respcū uxōis spe-
cial̄ pp̄ q̄d uinculū relinq̄t hō p̄rēz et m̄rēz et
adheret uxori. et sūt duo i carne una. ¶ Ex
signatione et duplex fuit rō. Primo ex si-
gnatōe allegorica q̄ itelligim̄ p̄ uīz et mulie-
rē xp̄z et ecclesiā. s̄o p̄ anagoricā q̄ p̄ uīz q̄
fuit p̄cipiū oīuz hoīuz itelligim̄ deū q̄ fuit
p̄cipiū oīuz rex. ¶ **Distinctio. xix.**

Olēt q̄ri plura de primi hoīs
statu. s̄z egit maḡ de hoīs
productiōe. in hac pte agit d̄ ho-
minis duratōe et cōsuatōe. et qm̄
hō dupl̄r h̄z in eē cōsuari. s̄. in se et in suo si-
mili. in se p̄ uitā et diuturnitatē. in simili v̄o
p̄ filioz creatōz. iō ps̄ ista duas h̄z. In prima
deteriat de hoīs immortalitate. In sc̄a d̄c̄t at d̄
filioz procreatōe. infra. vi. xx. p̄ hoc uidē
ē q̄z. ¶ Prima ps̄ h̄z duas. In prima deteriat
v̄itatē. In sc̄a dissoluit dubitatōes ibi Solet
et q̄ri cū prim̄ hō. ¶ Prima ps̄ h̄z duas. In
prima pte v̄itatē narrat. In sc̄a v̄itatē expla-
nat. ibi In primo statu fuit corpus hoīs aīa
le. ¶ S̄l̄r sc̄a ps̄ h̄z duas. In prima mouet
deteriatōe iandā q̄nē circa hoīs immortalitatē. In
sc̄a v̄o mouet aliā dubitationē q̄ h̄z ortū ex
illa. et illā determinat fm̄ opiniōes diuersas
ibi Sed adhuc queritur si nō eēt p̄ceptū. ¶

Intelligētā h̄ p̄tis in q̄ agitur
de hoīs immortalitate et statu immo-
cētē circa tria cōsistit dubitatio. ¶
Et primo q̄ritur de immortalitate hoīs q̄tū
ē ex pte anime. ¶ Sec̄do v̄o q̄tū ē ex pte
corp̄is. ¶ Tertio v̄o ex pte uiuēt. ¶ Cir-
ca primū q̄ritur duo. ¶ Primo q̄ritur utz
anima rōalis p̄ naturā sit immortalis. ¶ Se-
c̄do q̄ritur utz oīs anima q̄tū ē de prima
cōstitutōe nature fuerit incorruptibilis.

Quia primū si proceditur et cōditur
qz aīa rōalis nō sit natural̄ immor-
talis. primo per auctoritatē apo. i.
thy. vlti. Qui solus h̄z immortalitatē. loq̄tur
de deo. ergo immortalitas nō uenit al̄ cui cre-
ature. Si tu dicas hoc ēē d̄c̄m qz soli deo cō-
uenit per naturā. aīe hoīs uero nō uenit p̄ na-
turā sed p̄ gr̄am. d̄. gr̄a nō repugnat nature
nec naturā uariat s̄z pot̄ cōsuat. si ergo im-
mortalitas inē oī creature p̄ naturā immortalitas
q̄ ē cōditio opposita nulli creature inē p̄ gr̄az
ergo nec aīe. ¶ Itē dam. De quod a uersificē